

Maailman paras naispesäpallojoukkue on ottanut Tanhuvaaran talvikotipesäkseen – "Kaikesta tekemisestä huokui läpi, että Tanhuvaaran urheiluopisto on halunnut meidät tänne"

Kolme kertaa peräkkäin Suomen mestaruuden voittanut Jyväskylän Kirittäret leireilee Savonlinnassa neljänä viikonloppuna talven aikana.

Timo Seppäläinen

Pelinjohtaja Nalle Viljasen johdolla Kirittäret otti testien ohessa tuntumaa myös pesäpalloon.

Tanhuvaaran urheiluopisto Savonlinnassa on Jyväskylän Kirittärien pesäpallojoukkueen toinen kotipesä talven harjoituskaudella.

Seura joutui etsimään uutta harjoittelupaikkaa kun Hippos-hallin levitettävä matto tuli tiensä päähän ja se poistettiin käytöstä.

– Meidän piti löytää paikka, jossa pääsemme lyömään pitkää lyöntiä ja jossa jossa voimme tehdä isossa tilassa pelitilanneharjoituksia, seurajohtaja **Petri Kaijansinkko** perustelee leiripaikan valintaa.

Tanhuvaaran lisäksi vaihtoehtona oli Kuortaneen urheiluopisto.

– **Vesalaisen Joni** [JJK:n myynti- ja markkinointijohtaja] vinkkasi, että Savonlinnaan on valmistumassa uusi jalkapallohalli, joka soveltuu pesäpalloonkin.

Vaaka kallistui lopulta Tanhuvaaran puolelle.

– Tanhuvaara halusi meidät. Heillä on selvästi halu käyttää meitä pilottiseurana uuden hallinsa markkinoinnissa.

Marraskussa yhteisharjoittelunsa aloittanut joukkue piti ensimmäisen leirinsä viime viikonloppuna ja pääsi uunituoreisiin oloihin, sillä ylipainehalli avattiin käyttäjille vasta keskiviikkona.

– Halli on naisille ja junioreille erinomainen harjoitustila. Jalkapalloilijoille riittää lämpötilaksi 3–5 astetta, mutta pesäpalloon olisi hyvä olla kymmenkunta astetta. Sekin tarvittaessa onnistuu, Kaijansinkko sanoo ja kehuu erityisesti hallin valaistusta.

Halliin maalataan kiinteät pesäpallorajat naisten kentän mitoilla, joten harjoituspelien pelaaminenkin on tulevaisuudessa mahdollista.

Tanhuvaarassa Kirittäret leireilee neljä kertaa talven aikana.

– Loppiaisena Savonlinnaan tullaan isommalla ryhmällä, kun mukana on myös ykköspesikseen nousut kakkosjoukkue/B-tytöt.

Kolmas visiitti on helmikuun puolivälissä, jolloin piipahdetaan myös Joensuussa pelaamassa Siilinjärveä vastaan Halli-SM:n alkulohkon ottelu.

Neljäs leiriviikonloppu on maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna.

– Tämä lisää kustannuksia verrattuna siihen, että harjoittelisimme pelkästään Jyväskylässä. Saimme kuitenkin neuvoteltua yhteistyösopimukseen testipaketin. Vastaavan paketin joutuisimme ostamaan Jyväskylästä, joten siinä saamme kustannuksia alas, Kaijansinkko laskee.

Kajiansinkko laskee Tanhuvaarassa leireilyjen kuluiksi noin 10 000 euroa.

– 400 000 euron liikevaihdosta se on aika pieni palanen.

Timo Seppäläinen

Porin Pesäkarhuissa koko uransa pelannut Susanne Ojaniemi on Kirittärien tuorein vahvistus. Ojaniemi valittiin vuonna 2017 vuoden pesäpalloilijaksi.

Kirittäret leireili viime talvena kerran Kuortaneella, mutta näin laajasti ei Jyväskylän ulkopuolella ole aikaa harjoitellen vietetty.

– Onhan tämä ihan eri asia viettää leiriviikonloppua täällä. Nyt olemme koko viikonlopun tiiviisti yhdessä harjoitellen, palaveeraten ja vapaa-aikaa viettäen. Kenelläkään ei ole kiire mihinkään, kun kotiin on matkaa reilut 200 kilometriä, Kajiansinkko naurahtaa.

Kirittäret tuli Tanhuvaaraan perjantaina iltaviideltä ja kotimatkalle lähdettiin sunnuntaina samoihin aikoihin. Leirille osallistui 20 pelaajaa, joista viisi try out -pelaajia.

Vaihtuvuus mestarijoukkueessa on ollut maltillista. **Camilla Kirsilä** lopetti ja uusia kirittäriä ovat Porista tulleet vuoden 2017 pesäpalloilija **Susanne Ojaniemi** ja Rauman Jyväskylään vaihtanut **Tinja Töyrylä**.

– Luonnollisia siirtoja. Susannen työ luokanopettajana, koti ja perhe on ollut Jyväskylässä jo viimeiset puolitoista vuotta. Tinja puolestaan aloitti Jyväskylän yliopistossa tietojärjestelmätieteen opiskelut tänä syksynä.

Kajiansinkko ei moiti Jyväskylän harjoitusolosuhteita, vaikka talven aikana tiloja nyt joudutaankin etsimään kauempaa.

– Erittäin hyvät oltavat meillä Jyväskylässä on. Arki rullaa hyvin.

Hippokselle on valmistumassa uusi pesäpallostadion kevääksi 2022.

– Jyväskylässä on ymmärretty, että pesäpallokin tarvitsee kunnan olosuhteet.

Timo Seppäläinen

Oranssipaitainen Jutta Myllyniemi ja Mari Mantsinen (oik.) ovat valmiina Sami Piisilän valvomaan pyöräergotestiin. Seurajohtaja ja kakkospelinjohtaja Petri Kajjansinkko on antanut tarvittavat tsemppaukset pelaajille.

Ensimmäinen leiriviikonloppu sisälsi kuusi treenitapahtumaa ja kolme palaveria. Useiden testien lisäksi tehtiin voimaa, juostiin, hypittiin, loikittiin ja tehtiin vähän lajiharjoitteluakin.

Kajjansinkko oli tyytyväinen leirin antiin ja järjestelyihin.

– Kaikesta tekemisestä huokui läpi, että Tanhuvaaran urheiluopisto on halunnut meidät tänne. Toiveitamme kuunneltiin herkällä korvalla. Kun pelaajat toivoivat aamupalalle keitettyjä kananmunia, niin nekin pöydästä aamulla löytyivät.

Kirittäret on Suomen kaikkien aikojen menestynein pesäpalloseura. 2000-luvulla se on voittanut 11 Suomen mestaruutta, seitsemän SM-hopeaa ja yhden pronssin. Syyskuussa se juhli kolmatta peräkkäistä mestaruuttaan.

Menestys ei ole saanut seuraa kylläiseksi tai mukavoitumaan.

– Menestyminen ja tekemisen kulttuuri seurassa on kova ja syvässä. Pelaajat haluavat tulla meille kehittymään ja menestymään. Meillä on sisäänrakennettu halu pärjätä, seurajohtaja ja kakkospelinjohtaja **Petri Kaijansinkko** sanoo.

Hänen mukaansa Jyväskylän kaltaisessa urheilukaupungissa pitääkin menestyä, että pystyy yleisön silmissä säilyttämään asemansa.

Helppoa ei aina ole ollut Kirittärikkään.

– Kolme vuotta sitten meillä oli pitkä velkapiikki. Teimme seurassa ison rakennemuutoksen. Toimme taustoille uusia ihmisiä ja saimme lisättyä myyntiä erittäin hyvin. Tällä hetkellä olemme velaton seura ja pääsemme käyttämään euroja kehitysohjelmaan. Siitä osoituksena muun muassa se, että pystymme tuomaan kakkosjoukkueen Tanhuvaaraan leireilemään superpesisjoukkueen kanssa.

Kaijansinkon mukaan Kirittäret on ollut aina kiinnostava seura pelaajien keskuudessa.

– Hyvän seuran lisäksi Jyväskylä on vetovoimainen kaupunki sijaintinsa ja opiskelumahdollisuuksiensa ansiosta.

Timo Seppäläinen

Mari Mantsiselle Tanhuvaara on tuttu paikka. Vuoden lukkari valmistui liikuntaneuvojaksi urheiluopistolta keväällä 2016.

Pelaajista **Mari Mantsinen** palasi tuttuun paikkaan, sillä hän valmistui liikuntaneuvojaksi opistolta keväällä 2016.

– Sen jälkeen en ole täällä käynytäkään. Kiva oli nähdä tuttuja, **Hirvosen Jarmokin** kävi moikkaamassa, lukkari naureskeli punaposkisena pyöräergotestin jälkeen.

Mantsisella ei ollut osaa eikä arpaa siihen, että Tanhuvaara valikoitui Kirittärien leiripaikaksi.

– Minulle vaan kerrottiin, että tänne tullaan.

Lukkarin tontille Tohmajärvellä syntynyt Mantsinen asettui jo varhain.

– Aloitin G-pojissa Tohmajärvellä, mutta E-tyttöihin siirryin Kiteelle. KiPaa pidän kasvattajaseuranani.

Pesäpallon lisäksi Mantsinen harrasti hiihtoa ja ratsastusta. Lajivalinnan hän teki pesäpallon ja hevosvoimien välillä. Ratsastus on pysynyt harrastuksena.

Ennen Kirittäriin siirtymistään Mantsinen pelasi superpesistä Viinijärven Urheilijoissa ja Manse PP:ssä.

Mantsisen ajatuksena oli Tanhuvaaran jälkeen jatkaa opintoja Jyväskylän liikuntatieteellisessä. Ovet eivät kuitenkaan yrityksistä huolimatta yliopistoon auenneet.

Tänä syksynä hän aloitti kolme ja puoli vuotta kestävä röntgenhoitajaopinnot Seinäjoella. Seuranvaihto ei käynyt mielessäkään.

– Viikot olen Seinäjoella. Kesällä keskityn pelkästään pesäpalloon.

25-vuotias pelaaja on voittanut kolme SM-kultaa ja valittu vuoden lukkariksi 2018 ja 2020. Vatsa ei ole täynnä.

– Voittamiseen jää koukkuun. Jokainen joukkue on aina oma projektinsa ja matka, jonka varrella sattuu monelaista. Eikä minulla ole vielä sellaista oloa, että rajat olisivat tulleet vastaan.

Miksi hän on niin hyvä lukkari?

– Se vaatii aina hyvän joukkueen taustalle ja valmentajan, joka pystyy kehittämään pelaajaa. Kun fysiikka ei ole koskaan ollut vahvuuteni, niin peliälyä on pitänyt kehittää monella tavalla. Pelinäkemykseni on kenties isoin vahvuuteni.

Leiriviikonloput uusissa maisemissa tuovat tervetullutta vaihtelua urheilijan arkeen.

– Ruuat ovat pöydässä valmiina ja pääsee keskittymään vaan joukkueen juttuihin.